

Boix grèvol de Morou

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Santa Fe
Emplaçament	Per l'itinerari senyalitzat que va cap a turó de Morou.
Alçada:	1176

Coordenades:

Latitud:	41.77306
Longitud:	2.47315
UTM Est (X):	456213
UTM Nord (Y):	4624714

Classificació

Número de fitxa	08081 - 178
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Espècimen botànic
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Declarat arbre monumental per l'Ordre del DARP de 19 d'abril de 1991.
Accés	Difícil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	08080A004000090000HE
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	ds., 23/04/2011 - 02:00

Descripció

És el boix grèvol (*Ilex aquifolium* L.) més alt mesurat fins ara a Catalunya, i es troba enmig de la fageda de Santa Fe, a 1.190 m d'altitud sobre el nivell del mar. Va ser declarat monumental per l'Ordre del DARP de

19 d'abril de 1991. És un arbre de difícil accés perquè es troba una mica amagat i els camins no es diferencien bé.

Segons dades de l'any 2006 (vegeu bibliografia), la seva alçada és de 17,4 m, i de la soca, que mesura 3,55 m de perímetre, en surten sis peus d'entre els quals en destaca un amb 1,04 m de volta de canó. El seu diàmetre de capçada és de 9,1 m.

El grèvol és una espècie dioica, és a dir presenta peus mascles i peus femelles. Els peus femella produeixen els característics fruits vermells. L'Ordre DARP de 28 d'octubre de 1986, prohibeix la recollida de boix grèvol per a assegurar-ne la seva protecció.

El boix grèvol juga una destacada funció ecològica. Els seus fruits, a l'hivern, són l'aliment d'un gran nombre de mamífers com la fagina (*Martes foina*) i la mostela (*Mustelanivalis*), i d'ocells com el tord comú (*Turdus philomenos*), el tord ala-roig (*Turdus iliacus*) i la griva cerdana (*Turdus pilaris*). També esdevé refugi per a molts ocells que hi passen la nit, ja que a l'interior de la seva capçada és manté una temperatura entre 3 i 5 graus superior a la de l'exterior, i hi nidifica el pinsà borroner (*Pyrrhula pyrrhula*).

Bibliografia

- BRONCANO ATENCIA, M.J. [et al.]. (2006) Arbres i Arbredes singulars del Montseny. Llibres de Muntanya, 13. Sant Vicenç de Castellet: Farell editors, p. 90-92.
- VIVES DE QUADRAS, J.M. (1996) "Arbres monumentals i singulars del Montseny". Monografies del Montseny, 11. Viladrau: Amics del Montseny.

